

ĢARĒZERA
3X3 ZIŅAS #2

2018. ĢADA
11. AUGUSTĀ

KURMIS KLAUSĀS

Es apvilku vaŗa stŗpu,
Apkāŗt savu tŗvu zemi.
Kas gribŗja iekŗŗ tikt,
Lai kaldina zobentiŗu.

Īsa saruna ar latviešu ģimenes galvu no Omānas

-Astrīda

Pie pusdienu galda mazliet aizkavēju Ēriku Kronīti un izjautāju par viņa ģimenes dzīvi tālajā un mums tik ļoti svešajā Omānā. Es viņu pazīstu jau no bērna kājas un pazīstu arī kā ļoti aktīvu latviešu jaunieta no Klīvlandes. Viņš ir viens no tiem, kuru mēs abi ar vīru Laimoni it kā adoptējām par neoficiāliem krustbērniem un apdāvinājām ar Amerikas Latviešu Apvienības mūža biedru kartēm visbiežāk svētdienas skolas beigšanas gadījumos. Mazliet pazaudējām sakarus, kad viņš pārcēlās uz Latviju. Tagad viņš man pastāstīs to, ko es par viņu nezinu. Viņš arī stāsta:

“Es sāku dzīvot Latvijā 2001. gadā, pāris gadu vēlāk apprecējos un

vēl pāris gadus vēlāk arī apbērnajos un nodzīvoju Latvijā 14 gadus. Diemžēl tīri ekonomisku iemeslu dēļ, tagad jau trešo gadu dzīvojam Omānā. Tā ir valsts, kas robežojas ar Saudi Arābiju, to pārvalda sultāns jau 30 gadus un es ceru, ka viņš to darīs vēl 30, jo ir labs cilvēks. Mēs ceram tur vēl pavadīt kādus divus gadus, jo tad mēs būsime iekrājuši pietiekami daudz, lai pie Babītes ezera uzceltu savu māju, kur jau tagad esam iestādījuši trīs simtus priežu un divus simtus egļu.”

Tas ir pavisam maziņš ieskats par latviešu ģimeni, kas uz šo 3x3 nometni ir mērojuši vistālāko ceļu.

Ēriks (vidū) kopā ar tēvu Uldi, sievu Laumu un meitām Kati un Tīnu.

Nedēļas vidus humors

Bērniņam nenāk miegs. Mamma sāk šim priekšā lasīt pasaciņu. Pāiet pusstunda, stunda, bet mazais kā neguļ tā neguļ. Mamma nu sāk skaitīt dzejolīšus, jau pavisam nomocījusies, bērns aizvien neguļ. Mamma jau no dusmām trīcošā balsī sāk dziedāt šūpuļdziesmiņas, dzied, dzied... te pēkšņi mazais tāds pusaizmidzis vērsas pie māmiņas: Māmiņ, māmiņ, pietiek trokšņot, man ļoti gribas gulēt.

**Lietaina laika
pamācība:**

Ja paslīd kāja, rāpus rāpies,

No spraustā mērķa neatkāpies.

Latviskā virtuve

*Ko mēs bērni
darīsim?
Sklandu raušus
ēdīsim.*

*Virtuves ievirzē
otrdien
taisījām
sklandu raušus.*

Tas ir plācenītis - rudzu miltu pamatnē ieklāta kartupeļu biežputra, bet pa virsu salda burkānu masa. Kad cep, tad ai kā smaržo! Sanāk Kurzemē iecienīta uzskoda. Ne-kurzemnieki sklandu raušus īsti nepazīst, un daudziem virtuves ievirzes dalībniekiem šis bija kaut kas pilnīgi jauns. Bet garšoja!

*Kas to pirmo vārdu teiks,
tas to zupu izēdīs, un ar
mēli izlaizīs.*

Pirmdien virtuvē iemaisījām aukstās zupas - viena balta gurķu zupa, otra koša biešu zupa. Abas pa nakti kārtīgi "ievilkās", un nākamajā dienā varēja baudīt - strēbt no krūzītēm. Abas garšīgas!

Četri pieci seši, tie arī nav mums sveši.

Ko vēl varam no virtuves ievirzes sagaidīt šonedēļ? Ābolmaizes, biezpienmaizes, plātismaizes, pīrāgus, saldskābmaizi, zirņu pikas, Jāņu sieru, medus torti. Viss noteikti būs skaists un gards!

Katru rītu lea Džonsone modina saldi aizmigušo tautu ar tautas mūziku un ziņojumiem.

Baudiet kā:

*Aust gaismiņa, lec saulīte,
Augstu kājas cilānot.*

Ir brīnišķīga sajūta, kad no rīta jau esi iesildījies un izstaiņājis visu - kājas, rokas, sānus, kaklu, plecus, seju. Vari modrs doties uz brokastīm, nevis vilkties taisni no gultas kā zeķe. Kofeīns ir feins. Bet vingrošana ir vēl feināka!

Latviskā meditācija pie Kalniņiem

Rokdarbu ievirze, ko daži gribētu saukt par meditāciju, jo acis un rokas stundām ir piesaistītas vienai nodarbei,

ir viena no 3x3 nometnes vienmēr piedāvātajām nodarbībām. Šogad 3 rokdarbnieces darbojas ievirzē visu dienu, 2 tikai no rīta un 6 tikai pēcpusdienā. Modē ir gatavot celu jostas un austas grāmatzīmes.

Top cepure, cimdi un čībīņas. Daži iemēģina roku pīšanā. Top divi krekli 2023. gada Dziesmu svētkiem - slinkās mātes meitas

kreklis gandrīz bez izšuvumiem un izšuvumiem bagātais Rendas kreklis, kuram gan līdz trešdienas rītam vēl neviens krustiņš nebija izšūts. Uz priekšu, rokdarbnieces! Kā vienmēr, Zinta Enzeliņa pacietīgi un nepagurstoši skaidro un pamāca, neaizmirstot frāzi, no kuras katra rokdarbiece klusībā baidās - "ĀRDI ĀRĀ!"

Pirmdienas vakara nodarbība ar Uģi Nasteviču un Andri Rūtiņu

Vakara tēma bija japāņu dievestības skats ar latvieša acīm, par ko stāstīja Uģis, un par latviešu dievturību stāstīja Andris. Uģis klausītājus diezgan sīki iepazīstināja ar japāņu dievestību "šinto" un, savu stāstu atklājot, parādīja uzņēmumu ar sarkaniem

vārtiem Kioto pilsētā, kas īstenībā fiziski noslēgti nav. Aiz šiem vārtiem ir svētais koks, kura zaros dievestības atpūšas.

Japāņi savu zemi uzskata par saules zemi, un viņu galvenā dieviete ir saule.

Andris savukārt klausītājus iepazīstināja ar Latvju dievturību darbību Amerikā un Kanādā. Vairumā viņš to parādīja fotogrāfijās par notikumiem un sarīkojumiem, kas notikuši šīs sadraudzes īpašumā "Dievsētā" Viskonsīnas štatā.

Kas notiek keramikas ievirzē

Keramikas ievirzi vada podnieks no Latvijas - Kristis Ozoliņš (www.ozolinspottery.com) un Uldis Stepe. Dalībnieki pamatā veido darbus lipināšanas tehnikā, neizmantojot podnieka ripu. Šis ir viens no senākajiem māla veidošanas paņēmieniem, pazīstams jau vairāk kā 6000 gadu. Dalībnieku veidotie darbi praktiski neatšķirsies no seno cilvēku darbiem - tie būs lipināti, pulēti, apdedzināti malkas ceplī, slāpēti melni un pēc tam apstrādāti ar bišu vasku.

Ceplis tika kurināts piektdien 10.augustā un slāpēšana plānotā ap 22:00 pie Keramikas darbnīcas. Līdzās malkas ceplim, atsevišķi darbi arī tiks apdedzināti gāzes ceplī un izdaiļoti ar Ulda īpašajām tehnikām - zirga matiem un sāli, un mērkšanu putrā.

Ceplī ievieto mālu darbus dedzināšanai.

Ceplis tuvojas temperatūrai.

Olges izrok, lai cepli piebāztu ar malku.

Cepli aizmūrē ciet un iet gulēt.

Techno raksti

- Māra Kore

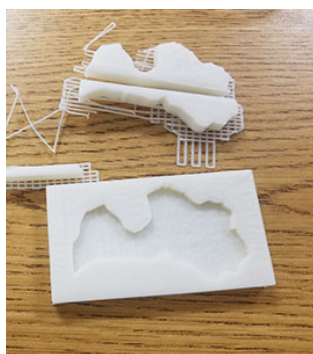
Šovasar otro reizi Laima Roŗkalna piedāvā 3x3 dalībniekiem mācīties jaunus datora pielietojumus, veidojot “technorakstus”. Izmantojam vairākas programmas, lai uz datora

veidotu zīmējumus un rakstus 3 dimensijās, kurus pēc tam īsteno ar dažādiem mēdijiem. Ar 3D drukātāju veido plastikas formas,

piemēram trauciņus un “Mobius strip”. Uz līmplēves griezēja drukā uzlīmes kreklīm. Uz lāzera

drukātāja koka ornamentus un papīra apsveikumu kartes. Piedalās Ilze Bērziņš, Kira Birmane, Kaija Halvorsone, Andra Kalniņa, Guntis Kalniņš, Māra Kore, Ronald McNally, Maija Strauts un Brandon

Workman. Ievirzes vadītāja Laima vēlas pateikties firmai Sector 67 Madison, WI, kas aizlienēja griešanas maŗinas un drukātājus.

Mākslas ievirze:

- Astrīda

Pie māksliniekiem es tieku tikai ceturtdienas pēcpusdienā, un labi, ka tā, jo tagad te daži darbi ir jau pabeigti, daži ir pa pusei pabeigti, un citi ir tikai vēl iesākti, bet visi mākslinieki apgalvo, ka darbi būs gatavi, lai sestdienas izstādē tie būtu redzami. Ievirzes vadītāja Linda Treija ir burvīgs cilvēkbērns, kuŗu man ir laimējies iepazīt jau pirms daudziem gadiem, un viena viņas glezna vēl tagad ir manā Rīgas dzīvoklī, lai gan citas visas jau esmu paspējusi atdāvināt. Man taču nebūs, kam atstāt. Linda par mākslinieci ar maģistra grādu kļuva pie profesora Induļa Zariņa. Latvijā man arī bija izdevība redzēt vienu Lindas

personālizstādi un vienu interesantu

darbu arī Daugavas muzejā Dolē. Gaŗezērā Linda strādā jau 18 gadus ne tikai 3x3 nometnē, bet arī Gaŗezera Vasaras vidusskolā.

Par šeit nometnē pavadīto laiku viņa saka, ka ir priecīga par tiem pieciem, sešiem nometnes skolniekiem, kas mākslu ir izvēlējušies par savas dzīves profesiju. Kas var zināt, vai kāds no viņiem dienās nebūs pazīstams pat pasaulē? Man

izskatās, ka visiem ievirzes

darbiniekiem šī nodarbība patīk, un tā viņiem sagādā prieku un interesi. Tad es apstaigāju Lindas darbnīcu un

apskatu jau gatavos darbus. Gribot, negribot atkal jāsaka, ka latvieši ir viena fantastiska tauta, jo vienalga, ko viņi dara, viņiem izdodas. Mums tikai neveicas politikā un vēl nav izdevies amatos iebalsot tos labākos no iespējamajiem gribētājiem. Bet es noteikti ceru, ka mēs ātri vien kļūsim gudrāki un arī tas mums izdosies.

Sitkal apdare / vitrāža:

- Sams Knochs

Stikla apdares ievirze satikās mazā mājiņā aiz keramikas un rotkaļu darbnīcām. Lauris Roŗkalns mācīja un vadīja ar lielu pieredzi, dalībnieki varēja pielietot vairākas tehnikas, vai kausēt, vai gravēt, vai veidot cementa kājakmeņus ar stiklu musturiem. Kā pieredzējušie, tā iesācēji dabūja pavingrināt savas mākslinieciskās spējas ar vitrāžu.

Zīdu apgleznošanu:

- Dace Saule

ŗogad nometnes tēma ir zeme. Mēģināŗu atrast zīda - dabīga materiāla - analogiju ar zemi: Zīds nāk no zīdtārpiņiem, kas pārtiek no zīdkoka ogām. Zīdkoks, savukārt, uzņem barības vielas no augsnes - no zemes. Tātad, nemaz tik gara tā barības ķēde no zemes līdz zīdam nav.

Zīds nemaz nav tik sveŗs materiāls latvieŗu kultūrā. Dainu Skapī atrodamas simtiem tautas dziesmu gan par zīda valkāŗanu, gan ŗūŗanu/izŗūŗanu, gan par zirgu un citu lopiņu puŗķoŗanu ar zīda puŗķiem un bantēm. ŗodien ŗķiet, ka mŗsu draudzīgo zīda apŗrādātāju grupiņu vislabāk raksturo ŗī tautas dziesma:

Tautu meita velējās
Straujupītes maliņē:
Biŗu vāle, liepu beņķis,
Velē zīdu nēzdodziņu.

Tikai jānomaina “straupjupīte” ar “Garezers”, un daļa no garā un sareŗģītā zīda apgleznoŗanas procesa, kuru jau 5. gadu caur slimību un karstumu, nepagurusi un vienmēr pozitīvu iedroŗinājumumu pilna, mums māca burvīgā Inga.

Mēs, visas zīda apgleznoŗanas ievirzes dalībnieces, caur zīda apŗrādes procesu jūtam ŗo saikni gan ar zemi, gan viena ar otru, un jo īpaŗi ar mŗsu skolotāju. Vēlam viņai veselību, izturību un spar u mŗs izglītot, iedvesmot arī citu gadu!

Rotkaļu ievirze:

- Astrīda

Rotkaļu ievirze ir viena no lielākajām šī gada 3x3 nometnē, un to vada trīs meistari, kuri visi ir jau izpelnījušies meistara pakāpi “vecā bleķe” vai “vecais bleķis”. Nezinu gan, cik ilgi iet, lai šo pakāpi iegūtu, bet zinu, ka visi trīs ir ilgi un grūti strādājuši, lai to sasniegtu. Tie ir **Lilita Spure**, kas savas rotkales gaitas iesāka jau pie Kārļa Grenciona. Viņa 1989. gadā aizbrauca uz Latviju un Vēstures muzejā safotografēja tādas senas rotas, ko pat Juris Kļaviņš, kurš jau bija ieguvis titulu “dižbleķis”, nebija redzējis, un tad Lilita

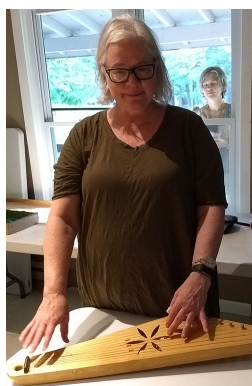

savu skološanos iesāka pie viņa. Otrs meistars ir **Andris Rūtiņš**, kurš jau 19 gadu vecumā palīdzēja pasniegt rotkalšanu, un trešā ir **Astrīde Otto**, kura pirmo reizi rotas kala Gaņezera Vasaras Vidusskolā 1980-os gados. Šogad viņi skolo 20 jaunus rotkaļus un liela, ka visi ir apdāvināti un strādā ļoti labi. Strādā tik aizrautīgi, ka vienai skolniecītei pirkstiņš ir jau piesiets pie skala pēc tam, kad dakteris to bija sašuvis ar sešiem mezglīem. 4 no 20 šī gada rotkaļiem nometnē ir pirmo reizi un cer, ka tā nebūs pedējā, 3 ir jau desmito reizi, un no vienas ģimenes tur piedalās vectētiņš ar 2 mazdēliem. Visi meistari apgalvo, ka sestdienas darbu izstādē mēs redzēsim īstus brīnumdarbus, un pēc tā, ko es tur jau redzēju, tam noteikti ticu.

Koklēšanas ievirze

- Astrīda

Man to bija izdevība noklausīties trešdien pēc vakariņām “Saulgiežos”. Biju pārsteigta, tur redzot 13 koklētājus bez meistas Daces Veinbergas, jo atceros, ka programmā to nebiju redzējusi. Klausoties tā vien gribējās, kā paņemt pēdējo brīvo kokli, kas vēl stāvēja uz galda, un stāties ierindā. Bet, kad biju paklausījies mazliet ilgāk, tad sapratu, ka tam esmu daudz par zaļu. Te noteikti nelīdzēja tas, ka pazīstu notis un kādreiz mājās biju spēlējusies ar elektriskajām ērģelēm. Bet to gan nožēloju, ka savu kokli jau biju paspējusi atdāvināt Latvijā savai stipendiātei, kas tikko bija izmācījusies diriģēšanas mākslu. Žēl, jo kokļu

skaņas man patīk ļoti, ļoti. Apbrīnoju Daci, kas ar lielu pacietību pieiet te pie viena, te pie otra, pārvieto kādu koklētāja pirkstiņu uz citu stīgu un tad atkal ir pie nākamā. Es jūtu, ka te vairs nav daudz iesācēju, un vairums šī vakara koklētāju jau ir, kā saka, diezgan apbružāti. Manas acis pieķeras pie kokles, ko spēlē leva Džonsone, tā ir

masīvāka, lielāka, un, man liekas, ir skanīgāk. Vismaz tā tas izklausās manai ne visai daudz trenētai ausij. Pieeju levai un apjautājos par viņas kokli. Izrādās, ka tā ir viņas pašas darināta, un bez tās viena viņas kokle jau ir aizceļojusi uz Latviju. Fantastiski! Apbrīnoju ikvienu, kas kaut ko tādu spēj paveikt! Man par lielu prieku šī koklētāju sesija beidzas ar dziesmu un koklēšanu kopā, jo Dace ir pārliecināta, ka

koklētājs dziedot spēlē labāk. Arī man tā liekas, un es priecājos, ka man bija izdevība to noklausīties. Pēc sesijas beigām vēl pajautāju Dacei, kā viņai ir izdevies to tik labi iemācīties, lai tagad varētu mācīt citus. Viņa atbild, ka sākusi jau 28 gadu vecumā, un tad ar lielākiem vai mazākiem pārtraukumiem to ir paveikusi pašmācības ceļā. Arī tas ir apbrīnojami.

Kokgriešanas ievirze:

Kokgriešana notika kokgriezēju darbnīcā pie celiņa kas ved uz ēdamzāli Alan D'Aoust un Valža Liepiņa vadībā. Dalībnieki nāca ar personīgiem projektiem, ko viņi centās pabeigt, vai vismaz dabūt padomus no meistariem.

Jogas nodarbība:

Ķermeni staipīja un prātiņu atpūtināja katru pēcpusdienu no četriem līdz gandrīz pieciem vai nu Gaņezera pludmalē vai Kalpaka zālē, atkarībā no tā, vai lietišķs nolēma atspirdzināt zemīti. Ieva Elkina vadīja šo jauno pasākumu 3x3 nometnē, un viņas gādībā dalībnieki patiešām varēja iegūt jaunu enerģiju mierīga vingrošanas

Dziedāšana pie Sēnītēm:

Katru dienu pirms vakariņām kāds ļaužu pulciņš pulcējas pie Sēnītēm uz kopīgu dziedāšanu. Šogad to vadām mēs, Inese un Jānis Atis, kaut arī ne vienam, ne otram nav mūzikālās izglītības, tikai daudzu gadu pieredze, Jānim Atim dziedot vīru kopā “Vilki” un Inesei jau 15 gadus dziedot ar “Vilcenēm”. Tādēļ mums ir bagāts dziesmu pūrs, jo arī savā ikdienā paši labprāt dziedam. Dziedam gan paši vien, gan kopā ar bērniem un mazbērniem. Šajā 3x3 kopdziedāšanā esam izvēlējušies dziesmas, kuŗu saturs tā vai citādi saistīts ar nometnes pamattēmu - zemi, un par katru dziesmu cenšamies arī pastāstīt, kādu simbolisku jēgu tajā saskatām, lai rosinātu pārējos domāt līdzīgi un iztēloties... un, protams, turpināt dziedāt arī pēc nometnes beigām.

Dzied, māsiņa, pavilkdama,

Dzied atkal(i), locīdama:

Brīžam taisna mūža teka,

Brīžam gāja līkumā.

Ar cieņu un prieku Inese Krūmiņa

Radu raksti:

- Juris Jauntirāns

Laiks ir saukt šo ievirzi tās īstā vārdā: cilts koks. Tas skaidrāk apraksta to darbu un laiku, kas jāpavada, lai nonāktu pie apmierinoša gala rezultāta. Latvijas vietne Radu raksti sniedz daudz vajadzīgās informācijas bez maksas. Bet lai izveidotu cilts koku, ir jālieto viena no vietnēm, kura tad no savāktās informācijas izveido cilts koku ar visām attiecībām pareizā sakārtojumā. Šīs vietnes tikai dod izmēģinājumu pa velti un prasa maksu, ja vietni vēlas ilgāk lietot.

Šogad ievirzē īsti piedalījās 4 dalībnieki un vēl 4 pāris reizes apmeklēja ievirzi vai privāti ieguva informāciju, kā veidot cilts koku. Starp pirmiem četriem ir jāizceļ viena dalībniece, kura ir čakli strādājusi kopš pagājušā gada. Viņas cilts koks ir tuvu noslēgumam. Atlikušie 3 dalībnieki ieguva pilnīgu izpratni cilts

koka veidošanā un sāka izveidot pamata cilts koku.

Mazlācīši:**Nedēļas beigas humors**

Bērniņam nenāk miegs. Mamma sāk šim priekšā lasīt pasaciņu. Pāiet pusstunda, stunda, bet mazais kā neguļ tā neguļ. Mamma nu sāk skaitīt dzejoļiņus, jau pavisam nomocījusies, bērns aizvien neguļ. Mamma jau no dusmām trīcoša balsī sāk dziedāt šūpuļdziesmiņas, dzied, dzied... te pēkšņi mazais tāds pusaizmidzis vērsas pie māmiņas: Māmiņ, māmiņ, pietiek trokšņot, man ļoti gribas gulēt.

Uzprasiet Latviskās dzīvziņas ievirzniekiem par "White Mamma"!

- Ilona Laucēna

Liellācīši ir lieliska mazo jauniešu grupiņa, kuru starpā valda ļoti draudzīga atmosfēra un kopīgas intereses.

Laikā, kad Liellācīšu vecāki ir savās ievirzēs un apgūst jaunas prasmes, arī Liellācīši cītīgi darbojas, laiku pavadot apzinot jaunas vietas Gaŗezērā, spēlējoties, priecājoties un savstarpēji diskutējot jautājumus par savām aktualitātēm.

Laikā, kad nav iespējams būt brīvā dabā, Liellācīši zīmē, krāso, spēlē, dzied, veido keramikas darbus un ļoti cītīgi mācās, vienlaikus brīvī runā latviešu valodā. Novērots, ka pēcpusdienās Liellācīšiem ļoti patīk atrasties ezerā un baudīt ūdens priekus ar saviem domu biedriem. Liellācīši iecienījuši krāsainas bubmas, spēles un pūšamos burbuļus, par kuru sagādāšanu saka lielu PALDIES Knochu ģimenei. Jāatzīmē ar tas, ka šogad lielais gods sarūpēt 3x3 nometnes Gaŗezērā plakātu priekš kopbildes, tika uzticēts tieši Liellācīšiem. Lieki piebilst, ka Liellācīši ar šo uzdevumu tika galā godam.

$\frac{1}{2} \times \frac{1}{2}$

Šogad $\frac{1}{2} \times \frac{1}{2}$ nodarbības vadīja Jānis Atis, Marita Pelēce, Tomass D'Aoust un Reinis Šveikovskis. No rītiem notiek vilku mācības, kur viņi mācās par karavīru aizsardzību un izdzīvošanas mākslu. Pa šo nedēļu $\frac{1}{2} \times \frac{1}{2}$ bērni ir iemācījušies, kā būvēt nojumus no zariem, loku un bultu, uzkurt uguni un taisīt spēļmantas no koka. Pēcpusdienās viņi iet peldēt un izklaidējas ezermalā ar draugiem, taču ceturtdien viņi devās ciemos uz keramikas ievirzi, kur viņi mācījās, kā veidot blodiņas, un pēc tam paši brīvi darbojās ar māliem.

Vilku mācības ievirze:

- Jānis Atis Krūmiņš

Vilks ir sens Latvijas mežu iemītnieks un viens no senā karavīra skolotājiem. Senos laikos cilvēki bija ciešākā saistībā ar dabu un daudz vērtīgu atziņu guva no tās. Vilku bara dzīves gudrības, veiklība, medīt prasme un izdzīvošanas spējas bija ļoti noderīgas arī karavīriem. Vilku mācības nodarbību laikā $1/2 \times 1/2$ jaunieši gūst nelielu priekšstatu par latviešu karavīriem, no vissenākajiem laikiem līdz mūsdienām. Nodarbību laikā zēni un meitenes uzzina, ka ikviena tauta varējusi izdzīvot tikai ar savu karavīru palīdzību, jo valsts brīvību neviens nedāvina, tā ir jāizcīna un jāspēj to nosargāt. Ieviržu laikā tiek noskaidrots karavīra pirmais uzdevums - pirmkārt nosargāt sevi, lai varētu palīdzēt sev un citiem. Praktiskajās iemaņās tiek apgūta apmetnes ierīkošana un drošas uguns vietas ierīkošana. Mācāmie arī kā iekurt uguni lietainā laikā. Tiek meklēti arī meža gariņi, kuri palīdz atrast lokiem un bultām materiālus. Tālāk tiek izgatavoti loki ar bultām un apgūta lokšaušana. Atslodzei tiek izgatavota kāda koka rotaļlieta no ganiņu gaitu darbiem. Spēlējam no koka pašus izgatavotus spēles. Nodarbība vairāk orientēta zēniem, lai mēs laicīgi viņiem palīdzēt nostāties uz vīru takas, tiecoties uz nobrieduša vīrieša iznākumu. Tai pašā laikā veiksmīgi strādā zēni ar meitenēm kopā, veicot vienus un tos pašus darbus. Visi ir prasmīgi apguvuši darba iemaņas strādājot ar nazi un meža darbos medicīniskie plāksteri nebija vajadzīgi. Tomēr indīgā efeja turpina dzīvot mežā un to mums visiem der vienmēr atcerēties.

Pirmdienas vakara nodarbība ar Uģi Nasteviču un Andri Rūtiņu

Vakara tēma ir japāņu dievestības skats ar latvieša acīm, par ko stāsta Uģis un par latviešu dievturību stāsta Andris. Uģis klausītājus diezgan sīki iepazīstina ar japāņu dievestību "šintō" un, savu stāstu atklājot, parāda uzņēmumu ar sarkaniem vārtiem Kioto pilsētā, kas īstenība fiziski noslēgti nav. Aiz šiem vārtiem ir svētais koks, kura

zaros dievības iemājo.

Japāņi savu zemi uzskata par dievāju zemi, un viņu galvenā dieviete ir Saule.

Andris savukārt klausītājus iepazīstina ar latviešu dievturību Amerikā un Kanādā Piemares sadraudzes un viņu draugu darbību. Vairumā viņš to veic ar fotogrāfijām par notikumiem un sarīkojumiem, kas notikuši šīs sadraudzes īpašumā "Dievsētā" Viskonsīnas štatā, kā arī citur Amerikā.

Interesanti bija klausīties par paralēlēm mūsu un japāņu senajās tradīcijās un kā tās dzīvo mūsdienās. Līdzības bija saskatāmas arī abu kustību vēsturēs attiecībā uz organizatorisko struktūru. Abās dzīvesziņās tradīcijas un vērtību sistēmas ir gadu simteņiem dzīvojušas bez centralizēti organizētas stuktūras. Juridiska reģistrēšana par oficiālu reliģiju abos gadījumos ir notikusi samērā nesen. Dievturi - 1926. gadā, Šintō - 1946. gadā, lielā mērā, lai spētu izdzīvot jaunajos valstiski politiskajos apstākļos. Šķiet, ka abām šīm dzīvesziņām, kas pēc savas dziļākās būtības ir ļoti atvērtas individuālai interpretācijai un pašvadībai, šī hierarhiskā struktūra var šķīst pretrunā ar to dabīgo izpausmes veidu.

Vakars ar politiku

- Astrīda

Notiek otrdienas vakarā ar trim ekspertiem Jāni Kukaini, Jāni Ati Krūmiņu un Juri Jauntirānu. Lektori bija sagatavojuši vairākas lapas ar informāciju un neskopojās arī ar vārdiem par Latvijas politiku un politiķiem. Runāts galvenokārt tika par gaidāmajām Saeimas

vēlēšanām. Mēs dabūjām zināt, ka trimdas jumta organizācijas ir šoreiz izkārtājušas vairāk vēlēšanu iecirkņus kā citām reizēm, un tādēļ tautiešiem vēlēšanas ir padarītas vieglākas. Jānis Kukainis atkal un atkal uzsvēra, cik svarīgi Latvijai ir ļoti aktīva vēlēšanu piedalīšanās. Galvenais, ko mēs nedrīkstam darīt, ir vēlēties par mazajām partijām, kurām vēlēšanās nav cerību rezultātā dabūt piecus procentus balsu. Ņemot vērā arī pārējo divu ekspertu teikto, partiju vidū, par kurām balsot nevajadzētu, ir pašas pēdējā laikā pieteiktās - Centriskā partija, Par Alternatīvu, Rīcības partija un Latviešu nacionalisti. Liekas, ka neviens nezina, kur tās ir radušās. Noteikti nevajadzētu balsot arī par Saskaņu, par Latvijas krievu partiju, par KVV.LV (aktiera Kaimiņa partija), un es no savas puses pieliktu klāt arī partiju No sirds Latvijai un Latvijas Zemnieku apvienību, jo viņi bieži balso kopā ar Saskaņu. Vislabāk jau būtu bijis, ja vairākas latviešu partijas uz vēlēšanām būtu gājušas ar vienu sarakstu, diemžēl latvieši tam vēl nav gatavi. Tā mūsu eksperti arī nepateica, par ko lai mēs balsojam, bet mēs mazākais zinām, par ko mums nevajadzētu balsot tikai tādēļ vien, ka mums šajā partijā ir kāds radnieks vai labs draugs. Ja partijai nav cerību pārsniegt piecu procentu barjeru, par

Iepazīšanās ar lektoriem no Latvijas

- Astrīda

Notiek trešdienas vakarā pēc agraļām vakara nodarbībām un koklēšanas. Vakarū atklāj viena no nometnes vadītājām Maija Zaeska un pēc vienas dziesmas stāda mums priekšā vēstures ievirzes vadītāju **Uģi Nasteviču**. Viņš vispirms paziņo, ka sestdienas rītā deviņos viņš mums parādīs, kā no dzijas uzmezglot savu vārdu, jo rakstītie burti latviešiem nav vienīgās rakstu zīmes. Viņam interesē ne tikai dievturība, bet arī japāņu kultūra un senās dievestības. Atkal nodziedam dziesmu un tad iepazīstamies ar mūsu nedēļas podnieku **Kristu Ozoliņu**. Viņš min, ka svarīgākais viņam ir ģimene, kuŗā pašlaik ir sieva un dēliņš, un tagad viņam svarīgi ir arī tas, ka viņš ir latvietis. Savu tagadējo amatu - podniecību - sākumā ir tikai pamēģinājis un atklājis, ka patīk. 2012. gadā ir pats uzbūvējis savu cepli, un tagad podniecība ir viņa amats dzīves iztikai. Ir jau piedalījies vairākās 3x3 nometnēs un patīk tur būt. Arī **Uldis Stepe** šonedēļ ir viens no mūsu podniekiem. Jau viņa tēvs ir bijis mākslinieks, un arī viņš pats par tādu ir kļuvis. Bet tajā laikā ir iepatikusies skulptūra, kas tālāk novedusi viņu, kā viņš pats saka, pie māliem. Pie tiem viņš turas arī tagad, un tādēļ jau kuro gadu ir 3x3 nometnēs atzīts podnieks. **Ieva Zemīte** cīnās ar visāda lieluma bērniem Gaņezerā jau 9. gadu, un tādēļ mums ir skaidrs, ka viņai tas patīk. Šogad viņa Gaņezerā ir jau vairāk kā 6 nedēļas un visu laiku ir darbojusies ar bērniem. Tas nav nekāds brīnums, jo arī Latvijā viņa ir skolotāja. Mēs uzzinām, ka Gaņezerā ir bijis arī viņas tētis Guntis. Viņas draudzene **Ilona Laukāna** arī šonedēļ nometnē darbojas ar bērniem un ir šeit jau trešo vasaru. Kokgriezējs **Alans D'Aoust** nav latviešu tautības, bet, ko viņš saka, saprast varam. Viņš amerikāņu dienesta ietvaros ir bijis Afganistānā un ir ievainots. Viņam ir trīs grādi, bet tagad viņš ir pensionārs, un viņam ir 4 burvīgi bērni. Par tiem stāstot, viņš piemin, ka tie viņam ir latviešu bērni. (Un tā ir arī, jo otrā rītā man pie brokastīm ir izdevība visus satikt, un es pārlicinos, ka visi tiešām ir latvieši). Arī **Valdis Liepa** ir kokgreizējs ar Phd. grādu, bet tagad ir pensionārs un saka, ka darot tikai to, ko grib. Liekas, ka viņam kokgriešana patīk un patīk to darīt Gaņezerā, jo man likās, ka nav te pirmo reizi. **Jānis Atis Krūmiņš** 3x3 nometnē ir jau 4. reizi un ne tikai Gaņezerā, bet arī citās zemēs. Viņš ir skolotājs un viņa dzīves misija ir popularizēt un kopt latviešu tradīcijas. Pirmo izglītību ir guvis padomju laikos, bet ir arī studējis Vācijā un pēc tam Latvijā nodibinājis Valdorfa skolu (Cik man zināms, Latvijā tā ir ļoti iecienīta). Viņš ir Latvijas patriots un vienmēr kalpos Latvijas izglītībai un tautas kopības saglabāšanai. **Inese Krūmiņa** jau no 1991. gada ir saistīta ar 3x3 nometnēm un viņas vīrs Jānis Atis tikai gadu vēlāk. Viņi ir precējušies jau diezgan daudzus gadus, un viņiem ir 6 bērni, pie kam vecākajam dēlam ir 38 gadi, bet jaunākajai meitai tikai 21. Bez tiem viņiem abiem ir arī 6 mazbērni. Viņiem noteikti rūp latviešu tautas izdzīvošana. Inese Latvijā bez daudzo bērnu audzināšanas ir strādājusi arī vairākos dažādos darbos un vienā pat uzstrādājusies par firmas direktori. Bet tas viņas sirdij nav bijis piemērots, un tagad arī viņa ir skolotāja.

Zemes daudzinaŗjums

- Astrŗda

Notiek ceturtdienas vakarā plkst. 19:00 Vŗja kalnā, un mums par prieku Dieviŗš laicŗgi apturŗja lietu un, mazliet piepalŗdzot ar solu apslaucŗšanu, mŗs visi

varam solus arŗ izmantot. Ŗoreiz daudzinaŗjums man ir mazliet neparasts, jo tas sākas ar to, ka Jānis Atis Krŗmiŗš visus aicina daudzinaŗjuma laukumu atstāt,

ķamŗ viŗš to ar uguns lāpu simboliski attŗra no negatŗviem iespaidiem, un tad mŗs, atpakaļ laukumā caur meiju vārtiem ejot, nomazgājam rokas, tā atbrŗvojoties arŗ no savām negatŗvajām emocijām. Daudzinaŗjumu skaistā senlaicŗgā tautas tŗrpā tŗrpusies vada Inese Krŗmiŗņa. Jānis aizdedzina iepriekŗ sagatavotu ugunsķuru, un Inese

ugunŗ ķā ziedojumu ieliek vispirms dzŗparu pinumiŗu, tad balta siera gabaliŗu un beigās rupjas maizes gabaliŗu. Vakara gaitā vispirms nodziedam Austrā Graŗša dziesmu "Zeme, zeme". Tad ar dziesmām pa vidu mŗs dzirdam vairākus runātājus, pie ķam runu tŗmats ir ZEME. Par to savas domas izsaka Lŗva Kalve, ķurai ir it ķā divas

zemes - viŗņa ir dzimusi un augusi Amerikā, bet ir iemŗlŗjusi savu senķu zemi Latviju. Par zemi runā mācŗtāja Gundega Puidza, pie tam noaujot savas

ķurpes, lai ar savām pŗdām izjustu zemi zem savām ķājām. Par zemi, ķas ķatram latvietim ir jāmŗl un jāsargā, runā arŗ Ŗis nometnes vecāķais dalŗbnieķs Riķs Spruris un atgādina mums, ķa savu zemi var aizsargāt ne tikai ar ieroķiem, bet arŗ ar gudrŗbu, ķā to darŗja Sprŗdŗtis. Savās runās zemi piemin arŗ abi daudzinaŗjuma vadŗtāji Krŗmiŗņi Inese un Jānis Atis. Kad esam izdziedājuŗi visas deviŗņas dziesmas, priecājos, ķa pŗdŗjā no tām ir mana mŗlāķā latvieŗu dziesma - Leonŗda Breiķŗa "Svŗts mantojums", tad esmu ar mieru iet un rakstŗt savu daļu Nometnes avŗzei. Lai man piedod visi tie, ķas tieŗām saprot,

ķas ir daudzinaŗjums un prot par to pareizi uzrakstŗt. Diemŗŗl es neesmu profesionāla ķurnāliste un ķā es varu. tā arŗ uzrakstu.

Ugunskura vakars

- Astrīda

Notiek piektdienas vakarā, kad visas ievirzes mēģina parādīt kaut ko no tā, ko viņi nedēļas laikā ir iemācījušies. Šo vakaru vada

Māra Linde no Kalifornijas, un vakars tiek iesākts ar burvīgo tautas dziesmu "Mazs bij' tēva novadiņš". Tam seko man ļoti mīļa dziesma "Skaista mana tēvu zeme". Bet tad ir kārta kopā uzstāties Mazlācīšiem un Liellācīšiem. Tie ir

nometnes sīkie, kas ar savu skolotāju un māmiņu palīdzību nodzied savu dziesmiņu bezgala burvīgi. Jūlija un Madara ļoti melodiski pastāsta mums, kā "Dievs nosvieda bumbuli zemē," bet tas ne par ko zemē negrib augt. Pēc tam mēs visi kopā nodziedam dziesmu par garo pupu, un Māra piesaka podnieku priekšnesumu. Uldis Stepe ar saviem podniekiem izstāsta mums, cik ļoti svarīgs ir māls. Māls ir tik svarīgs, ka cits bez tā pat nevar dzīvot. Tas viss beidzas ar sasīstu nedēļā uztaisīto zaļo krūzi un dziesmu par nelaimīgo krūzi. Rotkaļi glītā rindiņā sastājušies izskatās vēl labāk, kad Andris Rūtiņš savā spēcīgajā balsī iesāk "Es bij' meita, man bij' vara". Nākošās savu mācēšanu rāda rokdarbnieces un pastāsta, kas gan viss nāk no zemes un noder rokdarbiem. Nodziedam par Prūšu zemi, un tad pie vārda tiek folkloristi un pēcpusdienas dziedoņi. Tie vispirms nospēlē vienu "bīstamu" spēli, kas beidzas ar visu dalībnieku sakrišanu vienā lielā čupā. Dziedātāji iesāk kaut ko pavisam jaunu ar dziesmu pirmo rindiņu katru no savas dziesmas, bet otrā rindiņa ir viena un tā pati: "Augstu kājas cilādama". Grūti iedomāties, ko teiktu publika koncertā, kur koris dzied: "Rītā augstu saule lec, augstu kājas cilādama." Tad tiek pieteikts priekšnesums, kas tiešām klausītājos izraisa jautrību. Tas ir "Vientuļais V". Tur trīs mazi bērniņi ar diviem tētiņiem un vienu māmiņu parāda mums cipariņus 1 un 7 ar 00. Tad uznāk viens pavisam vientuļš V un lūdz atļauju piebiedroties. Sākumā tas tiek liegts, bet, kad beidzot notiek vienošanās, tad tētiņš apsviež savu 7-nieku otrādi, cipariņi sarindojas un mēs redzam LV100. Fantastiska izdoma un skatītājiem lielie smieklī. Beidzot ir pienākusi reize uzstāties ievirzei, kurā arī man jāpiedalās. Tur, sekojot mūsu avīzes nosaukumam "Kurmis klausās", mūsu grupa parāda, ka kurmiši bija klausījušies tikai dainas un mīklas, kamēr mēs mācījāmies par latvisko dzīves ziņu. Tad Māra izsaka pateicību Samuēlam Knocham par skaņu sistēmu sarīkojumu un pus reiz pusei ar Jāni

Šķēršļu gājiens - Paula Luīze Pastore

Šķēršļu gājiens notika trešdienas vakarā, kurā bērniem vajadzēja veikt dažādus uzdevumus, piemēram, no aukliņas izveidot Latvijas kontūru, un uz tās atzīmēt Latvijas lielākās pilsētas. Stacijas vadīja Marīta Pelēce, Paula Pastore, Lauma Meža un Sandija Linde.

Bērni tika sadalīti divās grupās- Trakajās aitās un Vikingu lamās, kuras vadīja Dabas māte- Laima Jātniece un Dabas tēvs- Reinis Šveikovskis.

Gājiena laikā bērnus biedēja dabas indētāji- Kaija, Jūle un Madara.

Mazie dalībnieki pēc pasākuma bija sajūsmināti, enerģijas pilni un gribēja turpināt ķert negantās indes.

Pateicības

Avīzes galvas zīmējums:

Linda Treija

Paldies fotogrāfiem, kuri
iesniedza bildes Gaņezera
3x3 Kurmis klausās:

Samuels Knoch III

Krista Laukmane-Schmidt

Viktorija Krievs

Uģis Nastevičs

Daiga Rūtiņa

Ariāna Vilciņa

Maija Zaeska

Paldies par rakstiem, kuņģus
varējām iekļaut 3x3 Kurmis
klausās izdevumā:

Korespondenti:

Astrīda Jansone

Laima Jātniece

Juris Jauntirāns

Māra Kore

Inese Krūmiņa

Jānis Atis Krūmiņš

Ilona Laurēna

Māra Linde

Paula Pastore

Zinta Pone

Laima Rožkalne

**Sevišķi pateicamies Latvijas
Republikas Kultūras Ministrijai
par 3x3 nometnes atbalstu
ārzemēs.**

Daiga Rūtiņa

Dace Saule

Paldies visiem ziedotājiem:

L.O.A.M. (Latviešu Organizāciju
Apvienību Minesotā)

Ilze Bērziņa

Kārlis Čeceriš

Līga Gonzālez

Juris Jauntirāns

Sandra Kalve

Anita un Sams Knoch

Jānis Kukainis

Valdis Liepa

Astra Māliņa

Andra Prātiņa

Strēlnieku ģimene

Māra Vārpa

Zigfrīds un Paulīne Zadvinskis

Ivars Zušēvičs

*A special thank you to Sector 67,
Milwaukee, WI for allowing the use
of their equipment.*

*Paldies Gaņezera Vasaras
Vidusskolai par ziedoto papīru!*

Paldies Indra Halvorsonei, Astrīde
Otto un Zintai Ponei par labojumiem!

Samuels Knoch III - izdevējs